

Ο Ακάθιστος Ύμνος στην Εκκλησία της Παναγίας Ναυπλίου

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Αργολίδος](#)

Με κάθε λαμπρότητα τελέσθηκε στον ενοριακό Ιερό Ναό της Παναγίας Ναυπλίου η ακολουθία του Ακαθίστου Ύμνου την Παρασκευή. Η ακολουθία των χαιρετισμών τελέσθηκε από τους Ιερείς π. Διονύσιο Ταμπάκη ,εφημέριου του Ναού και τον π. Κυριακό Αγγελόπουλο εφημέριο του Αγίου Νικολάου Ναυπλίου. Ακάθιστος ύμνος ονομάζεται γενικά κάθε ορθόδοξος χριστιανικός ύμνος ο οποίος ψάλλεται από τους χριστιανούς πιστούς σε όρθια στάση. Έχει επικρατήσει όμως να λέγεται έτσι ένας ύμνος («Κοντάκιο») της Ορθόδοξης Εκκλησίας προς τιμήν της Θεοτόκου, γνωστός ως Τη Υπερμάχω Στρατηγώ, ο οποίος ψάλλεται στους ναούς τις πέντε πρώτες Παρασκευές της Μεγάλης Τεσσαρακοστής, τις πρώτες τέσσερις τμηματικά, και την πέμπτη ολόκληρος. Είναι ένας ύμνος που αποτελείται από προοίμιο και 24 οίκους (στροφές) σε ελληνική αλφαβητική ακροστιχίδα, από το Α ως το Ω.

Ο Ακάθιστος ύμνος θεωρείται ως ένα αριστούργημα της βυζαντινής υμνογραφίας.

Είναι γραμμένος πάνω στους κανόνες της ομοτονίας, ισοσυλλαβίας και εν μέρει της ομοιοκαταληξίας. Η γλώσσα του είναι σοβαρή και ποιητική και πλουτίζεται από κοσμητικά επίθετα και πολλά σχήματα λόγου (αντιθέσεις, μεταφορές, κλπ). Το θέμα του είναι η εξύμνηση της ενανθρώπισης του Θεού μέσω της Θεοτόκου, πράγμα που γίνεται με πολλές εκφράσεις χαράς και αγαλλίασης, οι οποίες του προσδίδουν θριαμβευτικό τόνο.

Ο Ιερός Ναός Γενεσίου της Θεοτόκου Ναυπλίου, πίσω από το σημερινό Αρχαιολογικό Μουσείο, είναι από τους παλαιότερους και ομορφότερους ναούς της πόλης του Ναυπλίου. Ο αρχικός ναός που χρονολογείται στον 15ο αιώνα, στα χρόνια της Πρώτης Ενετοκρατίας, ήταν μικρότερος και ανήκε στους Ορθοδόξους. Γύρω στο 1700, στα χρόνια της Δεύτερης Ενετοκρατίας, η εκκλησία πήρε τη σημερινή της μορφή, στον τύπο της τρίκλιτης βασιλικής. Εσωτερικά διαθέτει ωραίο ξυλόγλυπτο τέμπλο, επτανησιακής τεχνοτροπίας, φιλοτεχνημένο τον 19ο αιώνα. Παρόμοιας τεχνοτροπίας είναι και ο άμβωνας και ο επισκοπικός θρόνος της εκκλησίας. Μεταγενέστερη προσθήκη αποτελεί ο νάρθηκας, ενώ το καμπαναριό χρονολογείται το 1907. Με όλα τα παραπάνω καθώς και με τις μελετημένες διαστάσεις των χώρων τονίζεται η εσωτερικότητα και η κατάνυξη, που επιβάλλει η αρχοντική αυτή εκκλησία. Η Παναγία του Ναυπλίου είναι συνδεδεμένη με το μαρτύριο του Ναυπλιέως Νεομάρτυρος Αναστασίου, πολιούχου της πόλης, που οι Τούρκοι τον βασάνισαν για την πίστη του στο Χριστό την 1η Φεβρουαρίου του 1655, στην ελιά που υπάρχει ακόμα στη βορινή πλευρά του ναού. Γι' αυτό εδώ τιμάται και η μνήμη του κάθε χρόνο, την 1η Φεβρουαρίου, ημέρα εορτής του, όπου και γίνεται μεγαλοπρεπής λιτάνευση της εικόνας του προστάτη της πόλης.